

Vores mission: »Vi må være helliget til kreativ opdagelse«

28. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Alle dele af planeten konfronteres nu med valget mellem to konkurrerende stemmer. »Spørgsmålet drejer sig om krisen«, erklærede **Lyndon LaRouche skarpt under sin dialog med Manhattan-projektet den 27. feb.** »Vil du dø, eller vil du leve? Det er de to stemmer.«

Halvdelen af menneskeheden – BRIKS og de hermed allierede lande, under anførsel af Rusland og Kina – har allerede valgt at leve og tilbyder at være med til at redde resten af planeten. Den transatlantiske sektor har indtil videre valgt at dø. Hvilken anden betydning kunne det have, fortsat at tolerere Wall Street og tillade den onde dræber Obamas tilstedeværelse i Det Hvide Hus? Hvilken anden betydning kunne det have, fortsat at tolerere den aktuelle farce omkring valg af præsidentkandidater, og tillade, at tidligere produktive arbejdere dræber sig selv i rekordstort antal, med narko, alkohol og direkte selvmord? Hvad med ødelæggelsen af NASA og den kreative, missionsorienterede anskuelse, det repræsenterede?

Den russiske præsident Putins intervention med en flankoperation i Syrien og den bredere, regionale situation, med begyndelse i september 2015, har på dramatisk vis omformet hele geometrien i de globale anliggender. Obama er mod sin vilje blevet banket ind i et samarbejde med Rusland om den aktuelle våbenhvile i Syrien, der fortsat holder under det amerikanske og russiske militærs voksende koordination. Dramatiske, positive forandringer finder sted i Iran, Egypten og andre nationer, der har valgt at alliere sig med BRIKS-udviklingen. Og befolkningen i USA – på trods af en årtier lang, britisk fordømmelsesproces ind i pragmatisme, og som nu

er ved at kvæles af et valgcirkus – responderer med uvant optimisme til LaRouche-bevægelsens mobilisering, der på enestående vis resonerer med det aktuelle, politiske fremstød fra både Putin og Xi Jinpings kinesiske regering. Når alt kommer til alt, så blev meget af deres politik, og mest eftertrykkeligt den Nye Silkevej, oprindeligt udtænkt og promoveret af Lyndon og Helga LaRouche.

Som et eksempel på denne begyndende renæssance står den særdeles succesfulde **Schiller Institut konference, der blev afholdt den 27. feb. »i skyggen af Johnson Space Center«** i Texas, med medlem af LPAC Policy Committee og tidligere demokratisk kandidat til Kongressen, Kesha Rogers, der genaktiverede og på ny gav liv til NASA-veteraner og andre omkring vores nødvendige mission: at mennesket sluttelig er en fornuftsart baseret i rummet, som Rogers understregede det. På samme måde var en *forandring* i modtagelighed åbenlyst til stede ved den nylige konference i Seattle, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler; ved et arrangement på Georgetown University, hvor Matthew Ogden holdt hovedtalen; ved LaRouche-bevægelsens Verdenslandbro-konferencer i Hermosillo (Mexico) og i Lima (Peru), samt andre steder.

Det er LaRouche-organisationens enestående »helligelse til kreativ opdagelse«, som LaRouche beskrev det under sin diskussion med Manhattan-projektet, og udelukkende dette, der sætter os i en position, hvor vi kan forme den globale udvikling i retning af det gode. Men det pålægger os også strenge, interne betingelser, der kræver, at vi gør det klart, når organisationer *ikke* er en del af denne forpligtelse og således i stedet bliver forhindringer for vore bestræbelsers succes.

»Hele formålet med menneskeheden er dens evne til at gøre opdagelser, som den, der gjorde opdagelsen, aldrig selv helt vil høste frugten af«,

erklærede LaRouche til publikum ved Manhattan-projektet.

»Men kun personer, der er i deres adfærd er besjælet af denne ånd, vil være i stand til at levere et eksempel på det, som er nødvendigt for menneskehedens fremtid.«

Foto: Forberedelse til yderligere udforskning af rummet, det naturlige, næste trin i menneskehedens udvikling. Her arbejder ingeniører fra NASA og Lockheed Martin på NASA's Orion-rumfartøj, der efter planen skal opsendes i december måned.

Silkevejen kan få den syriske våbenhvile til at lykkes

24. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Da Israel og den Palæstinensiske Befrielsesorganisation (PLO) underskrev en aftale i 1993 om at afslutte drabene og oprette et selvstyre for palæstinenserne, sagde Lyndon LaRouche omgående, at traktorerne måtte køre, med det samme, hvis planen skulle lykkes. Den gensidige gavn, baseret på israelsk industrikapacitet og palæstinensisk faglært arbejdskraft, måtte lanceres uden tøven, insisterede han. Det skete ikke, eftersom IMF og Verdensbanken skulle lede processen. Treogtyve år senere ...

Den dramatiske våbenhvile, som Ruslands og USA's udenrigsministre, Sergei Lavrov og John Kerry, hhv., aftalte den 22. februar i München, og som bekræftedes via en

telefonsamtale fra præsident Vladimir Putin til præsident Barack Obama, har et umiddelbart potentiale til at transformere ikke alene Syrien, og ikke alene Mellemøsten, men hele verden. Den fremragende, strategiske intervention fra Putins side i Syrien sidste år i september demonstrerede, at terrorister kan nedkæmpes, men også, at USA under præsident Obama i realiteten havde allieret sig med terrorister for at opnå »regimeskift«, rettet mod ikke-samarbejdsvillige regeringer. Denne æra, med amerikansk underdanighed over for britisk imperietyranni, kan afsluttes – hvis våbenhvilen holder.

Ligesom med Oslo-aftalen vil våbenhvilen kun holde, hvis genopbygningen og udviklingen af Syrien (og regionen) omgående kommer i gang. Helga Zepp-LaRouche sagde den 23. feb., at den Silkevejsproces, som Xi Jinping har lanceret, kan og må bringes ind i regionen nu – ikke i næste måned, eller til næste år. Det udviklingsprogram for Sydvestasien, som *EIR*-rapporten 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' fremlægger, leverer fundamentet. Xi Jinping initierede projektet under sit besøg til Saudi Arabien, Iran og Egypten i januar. Der er ingen tid at spille.

Titelfoto: USA's udenrigsminister John Kerry i rådslagning med sin russiske modpart Sergei Lavrov og den russiske præsident Vladimir Putin. (en.kremlin.ru)

Putin går frem med

fredsinitiativ for Syrien; Det haster med at få Obama og briterne smidt ud

24. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den russiske præsident Vladimir Putin går frem i denne uge med det nye initiativ for en våbenhvile i Syrien, med dens fulde implikationer for at standse krigsmagerne. Elementer i denne proces i perioden 22.-23. feb. tøjrer Obama og hans London-kontrollers med flere og flere begrænsninger. Det geopolitiske slæng finder det stadig vanskeligere at gennemføre deres sædvanlige, beskidte tricks. Dette skaber en ny mulighed for os til at handle for at få Obama væk, og virkelig bryde med det britiske imperieparadigme, der er den oprindelig ansvarlige for ødelæggelsen i Mellemøsten/Nordafrika og Europa. De aktuelle omstændigheder udgør de perfekte betingelser for fornuftige kræfter i hele USA – og i hele verden – for at komme frem og præstere dette.

»Der er ingen mulighed«, sagde Lyndon LaRouche i dag og understregede det som en presserende hastesag. »Med mindre der gøres noget særligt for at få Obama smidt ud af embedet«, er der ingen chance for succes. Det er vigtigt, sagde han, at »bryde det britiske overtag. Det er menneskehedens eneste chance. Obama må fjernes, på den ene eller anden måde. Det er den eneste mulighed.«

Den 22. feb. nåede de fælles formænd for ISSG (Den Internationale Støttegruppe for Syrien) – Rusland og USA – frem til en formel aftale om »Betingelser for Ophør af Fjendtligheder i Syrien«, efter en telefonsamtale mellem Putin og Obama, efter anmodning fra Kreml. Dernæst udstedte Putin en fuld og officiel »Særlig Erklæring«
<http://en.kremlin.ru/events/president/news/51376>

om den nye aftales betydning, der omfatter en gentagelse af principperne og en specifikation af deres gennemførelse. Med hensyn til overholdelse af kravene siger Putins erklæring: »For at opnå dette mål vil vi etablere en kommunikations-hotline og, om nødvendigt, en arbejdsgruppe til udveksling af relevant information ... «

Putin understregede yderligere, at der må skabes betingelser »for lancering af en politisk proces på lang sigt gennem en bred, inter-syrisk dialog i Geneve, under FN's regi«.

Moskva annoncerede dernæst, inden for 24 timer, mere implementering. Generalmajor Igor Konashenkov, talsmand for Forsvarsministeriet, udstedte i dag en erklæring, der sagde, at Rusland har forberedt logistikken for den 'varme linje' mellem USA og Rusland og overgivet det til USA til at blive igangsat. For det andet har Rusland etableret et »koordinationscenter til forsoning« af de krigsførende parter, på Kheimin-flybasen nær Latakia idet vestlige Syrien. Dets funktioner vil være at »yde maksimum assistance« til alle, der beder om det. Der vil blive oprettet hotlines for at overvåge våbenstilstanden. Centeret vil assistere indsatser for humanitær hjælp.

I modsætning hertil fulgte Obama op på telefonsamtalen og aftalen med Putin ved ikke at komme med en erklæring og blot frigive et udskrift på to afsnit, der blev udlagt på Det Hvide Hus' nyhedsside. Første afsnit bekræftede blot telefonsamtalen og aftalen; alt imens det andet afsnit rapporterede, at Obama revsede Putin for forseelser i Ukraine. Den britiske udenrigsminister Philip Hammond fulgte trop ved at rave om, at den nye aftale »kun vil holde, hvis der finder et betydeligt sindelagsskift sted i det syriske regimes og dets støtters opførsel. Især må Rusland honorere denne aftale ved at afslutte sine angreb på syriske civile ... « osv.

I realiteten udgør Putins fredsinitiativer i Syrien rammerne for den Silkevej/Marshallplan, som Helga Zepp-LaRouche og

Schiller Instituttets mobilisering har foreslået, og som er indbefattet i præsident Xis nylige besøg til regionen. Dette er midlet til at afslutte striden og genoprette en fremtid i hele regionen.

Det, der blokerer for dette, er, at amerikanere stadig finder sig i, at Obama sidder i embedet, og i den britiske imperiebesættelse. Tiden til at komme af med dette er for længst overskredet.

Foto: Vladimir Putins tale efter Ruslands og USA's vedtagelse af en fælles erklæring om Syrien. (en.kremlin.ru)

Gør Det britiske Imperium forbi, og sats på den eurasiske løsning

21. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lyndon LaRouche gav søndag, den 21. februar en strategisk vurdering, der sagde, at verden nu har nået et øjeblik med et vendepunkt, hvor enten, det onde Britiske Imperium, med sit system for monetaristisk udplyndring, bliver knust, eller verden vil snart styrte ned i en atomkrigs rædsler. Alt imens der er legitim fokus på de sindssyge provokationer, som kommer fra Tyrkiet og Saudi Arabien, der forsøger at gøre alt, hvad de kan, for at starte Tredje Verdenskrig på den syrisk-tyrkiske grænse, så er

virkeligheden den, at det virkelige magtsæde bag disse manøvrer er den britiske krone.

Det transatlantiske, britiske system er totalt bankerot, og det virkelige centrum for global magt og stabilitet er skiftet over til Asien, hvor samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien har skabt en relativ stabilitet, efter transatlantiske standarder. Der er trusler i Asien, men disse trusler kan overvindes gennem den form for politik for fysisk, økonomisk udvikling, som Kina har fremmet gennem initiativet med 'Et bælte, én vej'. Asien er blevet centrum for menneskehedens fremtid, fordi briterne har ødelagt næsten hver eneste hvid af kreativitet i USA, Storbritannien og det meste af kontinental-Europa. Der er muligheder, men de begynder alle med udslettelsen af Det britiske Imperiums magt.

For kontinental-Europa er den eneste, produktive løsning, at Tyskland, den sidste, tilbageværende økonomiske magt i Europa, allierer sig med Rusland omkring en plan for fysisk, økonomisk udvikling, tværs over hele korridoren mellem Tyskland og Rusland. En russisk-tysk koalition for en genoplivning af de produktive kræfter ville være den form for forandring, væk fra Det britiske Imperiums monetarisme, som der er et presserende behov for. Glem Det britiske Imperiums bankerotte pengesystem. Det er fuldstændig færdigt, og kan aldrig genoplives. En tysk alliance med Rusland om opbygning af de produktive forbindelser hen over Eurasien, i partnerskab med Kina og Indien, er skriften på væggen for en dødsdom over de imperiekræfter, der gør fremstød for krig ved hjælp af skakbrikker som Erdogan, Obama og Mohammed bin Salman.

Samme fremgangsmåde er presserende nødvendig i Nordøstasien, hvor Koreakrisen kun kan løses gennem en genoplivning af Kina-Korea-Rusland-jernbaneforbindelserne, der rent historisk har eksisteret, og som kan og må genoplives i dag. uden en fysisk-økonomisk dimension findes der ingen måde, hvorpå de britiske, geopolitiske svindelnumre kan overvindes. Afdøde general Douglas MacArthur forstod dette princip for asiatisk udvikling

og stabilitet, som det ses af hans program for en genopbygning af Japan ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og af hans fremragende lederskab i Korea. Genoplivningen af Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren er afgørende for stabiliteten i Asien, og dette bliver forstået af det kinesiske lederskab som et nøgleelement i hele »win-win«-udviklingsstrategien i Eurasien.

Der er ingen levedygtige alternativer til denne totale sejr/totale fremgangsmåde med krig, til at overvinde briterne. En tysk-russisk alliance for en genoplivning af Eurasien fra den europæiske side, som det tidligere blev forudset af den franske præsident, general Charles de Gaulle, den sidste franske leder, der besad en vision om Eurasien, er den eneste, tilbageværende mulighed for Europa og hele det transatlantiske område. I USA betyder dette at dumpe Obama, der ikke er andet end en britisk brik, og at udslette Wall Street. I Asien er Kina-Korea-Rusland-jernbanekorridoren afgørende for en meningsfuld løsning til Det britiske Imperiums eskalerende krigsprovokationer, der i overvejende grad køres gennem Barack Obamas mund, og som er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina. Indien er en naturlig partner i denne asiatiske udviklingsbestræbelse, og er allerede med om bord og forlænger de eurasiske udviklingskorridorer ind i Det indiske Ocean.

Den russiske præsident Putin har gjort det godt med den russiske, strategiske intervention i Syrien, der har trukket tåberne i Tyrkiet og Saudi Arabien ind i en fælde, de selv har skylden for. Denne fælde har taget det britiske imperie-slæng på sengen, og øjeblikket til at knuse dem fuldstændigt er nu inde.

Dette er den presserende, globale politik, der må tages i betragtning, og vedtages. Tiden er ikke til endeløse debatter, og til at trække tiden ud. Denne politik må vedtages nu, og gennemføres i praksis. Det er den faktiske gennemførelse, der er underkastet seriøs planlægning blandt seriøse verdensledere, af hvilke flertallet er i Eurasien, som et

resultat af generationers britiske brutalisering af befolkningerne i USA og kontinental-Europa.

Hvis du fanger dig selv i at tænke, »Ja, men det her er altså ikke praktisk«, er du allerede dømt til undergang.

Bliver Ankara et nyt Sarajevo? Verden har brug for en fredsplan! Af Helga Zepp-LaRouche

Løsningen er enkel: Kasinoøkonomien må afsluttes gennem realiseringen af Glass/Steagall-loven; en international gældskonference må afskrive bankernes giftige værdipapirer, og et nyt kreditsystem må finansiere investeringer i den Nye Silkevejs projekter. Og hertil har vi ikke brug for et oppumpet, overnationalt bureaukrati i Bruxelles, men derimod en alliance af suveræne stater, som er forpligtet over for den fælles mission for udvikling af de områder i verden, der har et presserende behov for vores hjælp.

Kun, hvis Europa finder tilbage til sin humanistiske tradition, vil vi kunne bestå.

Download (PDF, Unknown)

USA og Europa må gå sammen med Rusland og Kina for at undgå krig

– Den Europæiske Union er færdig, med eller uden briterne

Jeg vil begynde direkte med at diskutere den meget dystre trussel om en international konflikt, der nu er ved at rejse sig, især fra den krudttønde, der udgøres af Syrien, Nordafrika og Mellemøsten. Det syriske område, hvor, på trods af den fælles indsats fra udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for at finde fælles fodslag, så truer Obamas afvisning af at give Saudi Arabien og Tyrkiet besked på at trække sig med at få det hele til at eksplodere.

Download (PDF, Unknown)

Det Romerske Imperiums fald

– du står midt i det!

Som Lyndon LaRouche omhyggeligt har påpeget, så var en side af denne britisk anførte fordærvelse og ødelæggelse af det 20. og 21. århundredes USA, det diktatur over videnskab, og dernæst som en konsekvens over tænkning generelt, som blev udøvet af Storbritanniens Lord Bertrand Russell. Russell dekretede, at al fysisk videnskab måtte reduceres til blot og bar matematik, og han forfulgte aggressivt Albert Einstein som det geni, der erklærede sig uenig og aldrig ville acceptere dette diktat. Russell havde held med sig – et besøg til et hvilket som helst såkaldt »videnskabeligt« klasseværelse burde overbevise dig om det. Som Russell forstod, at den ville, har denne afskrælning af videnskab fremtvunget en fordummelse af al tænkning. Amerikanere er blevet gennemgribende bedøvede netop sådan, som vores tidligere store geni Edgar Allan Poe havde forudset disse virkninger. Dette er grunden til, at han kæmpede til sit sidste åndedrag imod det, han fordømte som matematisk tankegang, og imod hele den imperiekultur, der udstrålede fra London.

Download (PDF, Unknown)

Historien udvikler sig til Ruslands og Kinas fordel, ikke Obamas

17. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Efter endnu et fejlslagent »topmøde«-forsøg på at vende ASEAN-landene imod Kina, brugte Barack Obama sin pressekonference den 16. februar

på at fordømme og forsøge at nedgøre Rusland, og i særdeleshed den russiske præsident Putins succesrige forandring af situationen i Mellemøsten.

Obamaregeringen forsøger, gennem medierne, at hævde, at våbenhvilen i Syrien, som den amerikanske udenrigsminister John Kerry forhandlede igennem med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, vil mislykkes! Dette, fordi Obama ikke kan tolerere de succesrige økonomiske og politiske roller, som Rusland og Kina nu spiller i verden, og sine egne fiaskoer.

Det, som Putins succesrige rolle repræsenterer, er overførslen af indflydelse over menneskelige anliggender fra det britiske imperiesystem – for hvilket Obama har været en villig faktor – og over til de fremvoksende eurasiske nationer.

Det repræsenterer også en næsten 20 år lang succesrig kamp imod al jihadistisk terrorisme, både i Rusland og internationalt – et samarbejde, der uafbrudt er blevet tilbudt USA siden 11. september [2001], og som altid er blevet afvist af Bush og Obama.

Kina og Rusland og Indien er blevet de primære agenter for en ændring af civilisationens fremtid. De europæiske nationer og USA er for en nedadgående kurs, og de vil gå ned, med mindre de radikalt ændrer deres politik for den krise, der omslutter deres banksystemer.

Siden præsident Franklin Roosevelts død har USA befundet sig i en lang nedgangsperiode for økonomisk produktivitet; og siden mordene på JFK og RFK, for et accelererende tab af videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og for de fleste af sine borgeres livsbetingelser.

Spørgsmålet drejer sig ikke om, hvad Obama siger; det drejer sig om, hvad man skal gøre med ham. Vil USA være intelligent nok til at gå sammen med Rusland og Kina om samarbejde om rumprogrammer, i internationale kreditbanker, i store

infrastrukturprojekter, i overvindelsen af terrorisme, der er fostret af briterne og saudierne? Hvis ikke, vil USA blive ødelagt som magt.

Præsident Putin udøver ikke stor magt, men effektiv magt, og han udøver den med intelligens. Rusland, Kina og Indien styrer i stigende grad planetens fremtidige historie.

Og USA har – Obama! Hvis han blev dumpet nu, så har USA en historisk afprøvet politik for økonomisk genrejsning, der kunne genoprette dets fremtid: FDR's politik. Luk Wall Streets kasino-banksystem, der er ved at få fallit, ned, og skab dernæst statslig kredit til genindførelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse. Det er det eneste alternativ, og det vil ikke ske med Obama i embedet.

Foto: Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin mødes under G20-mødet i Tyrkiet i 2015.

Det transatlantiske finanssystem er færdigt – Der findes kun en løsning med Rusland og Kina.

Af Helga Zepp-LaRouche

14. februar 2016 – Det kan siges præcis så slagfærdigt: Europas og USA's finanssystem er allerede dødt, men begravelsen har endnu ikke fundet sted. Der finder bankkrak sted i hobetal, og centralbankernes berømte værktøj viser sig virkningsløse, eller også gør de katastrofen endnu værre. Det er på allerhøjeste tid at gøre en ende på kasinoøkonomien og virkeliggøre et Grand Design for opbygningen af verdensøkonomien, og først og fremmest i Sydvestasien og Afrika! Og samarbejdet med Kina om den Nye Silkevej er den bedste tilgang til dette!

Download (PDF, Unknown)

En løsning på Wall Streets panik – uden Obamas Verdenskrig

15. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den transatlantiske finansielle panik, der nu er ved at udvikle sig, er værre end den i 2008; den har bragt os helt ud på randen af et sammenbrud i økonomi og civilisation.

Selv om Wall Street insisterer voldsomt på, at »det kun er de europæiske banker«, så er dette en løgn, der afsløres af deres eget bjerg af dårlige værdipapirer, der løber op i billioner af dollar, og med deres derivater, der nu begynder at nedsmelte. Vi afventer det første krak af en storbank, måske så tidligt som i denne måned, eller i denne uge. Men den

virkelige panik bliver det, der følger efter. En milliard dollar stor derivatmængde binder alle disse storbanker sammen, siden man afskaffede Glass-Steagall. De har allerede reduceret de transatlantiske og japanske økonomier til under nulvækst; deres kollaps vil tilintetgøre disse økonomier.

Vi kan redde USA fra bankerot og kollaps. Kongressen kan vedtage nødforholdsregler. Med en Glass/Steagall-reform kan Kongressen lukke Wall Street ned, og dernæst begynde at skabe statskreditter til investeringer i reel produktivitet i den amerikanske økonomi – for første gang i et halvt århundrede. Dette vil kræve en mission med en videnskabelig drivkraft, med et fuldt ud genoplivet amerikansk NASA-program, i samarbejde med især Kinas, Indiens og Ruslands rumprogrammer.

At redde USA fra bankerot vil kræve mere end Wall Streets betingelsesløse overgivelse; det vil også kræve, at Kongressen fjerner Barack Obama fra magten, eller også kunne Wall Streets panik ende med Obamas verdenskrig.

Vi står på randen af en invasion af Syrien fra tyrkisk-saudisk hold, der handler efter planer, som er lagt med Obamas forsvarsminister Ashton Carter, og som direkte sætter en krig med Rusland på spil.

Dette træk, som nu kunne komme over os, giver ingen mening. Det er vanvittigt for et i stigende grad bankerot og miskrediteret Saudi Arabien, samt et allerede destabiliseret Tyrkiet, at iscenesætte en illegal invasion og sætte planeten på randen af verdenskrig. Den russiske præsident Putins intervention siden september 2015 skabte ikke alene alternativet til ISIS/al-Qaedas overtagelse af hele Syrien; dette alternativ har også succesfuldt bevæget krigen tæt på en våbenhvile.

Disse truende angribere er irrelevante. Krigsfaktoren er Obama, og de britiske bankierer og kongelige, der kontrollerer ham. Hvis Obama åbenlyst går ind for tyrkiske og saudiske

skakbrikker, der truer med en krig, der kan ødelægge civilisationen, så kunne denne handling give bagslag i form af at forårsage hans fjernelse fra præsidentembedet ved at anvende det 25. forfatningstillæg.

Den større krigsfaktor er det nu hastigt fremadskridende kollaps af Europas og USA's banksystemer og økonomier. Virkeligheden er Wall Streets panik. Vi skal holde os til jobbet med at lukke det ned omgående. Hvis vi gør det, har vi – sammen med Rusland og dets allierede Kina – midlerne til at forhindre Obamas verdenskrig.

Billede: Han venter og håber på virkelig forandring. FDR-mindesmærke, Washington, D.C. Krediteret Norman Maddeaux.

(Skulpturen henviser til præsident Franklin Roosevelts ugentlige søndags-radioudsendelser, kaldet 'Fireside Chats', hvor han talte direkte til det amerikanske folk om den politik, han havde til hensigt at gennemføre.

Forslag til fordybelse: et udvalg af FDR's vigtigste 'Fireside Chats' kan læses her: <http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php> - red.)

I disse dage træffes der skæbnesvangre beslutninger

11. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – De store strateger, såsom William Shakespeare, om hvem Lyndon LaRouche gennemførte skelsættende studier i januar 2014, forstod, at det nye gennembrud, der var nødvendigt for menneskehedens overlevelse,

krævede, og man begav sig ud på veje, hvor intet menneske før havde gået; ja, på veje, hvis blotte eksistens ingen hidtil havde anet. Det var, hvad Douglas MacArthur gjorde i Stillehavskrigen under Anden Verdenskrig: han udtænkte en helt ny dimension for handling, ingen før havde forestillet sig, og som hidtil ikke havde været mulig, og som gav hans underlegne styrker mulighed for hele tiden at overvinde overlegne styrker.

Dette ændrede historien for altid, men det var kun et enkelt af flere sådanne gennembrud, som MacArthur skabte. Det samme er sandt for Lyndon LaRouche.

I hvert enkelt tilfælde gjaldt de beslutninger, de traf, ikke kun for en dag eller et år, men for hele fremtiden. I denne henseende var de alle et ekko af Prometheus' skæbnesvangre beslutning, der blev taget én gang for alle tider, længe før historisk tid. Den gik ud på, at han ville skærme menneskeheden mod at lide udslettelsens skæbne, som Zeus havde dekretet for vores art. Lige som præsident John F. Kennedys beslutning, der blev annonceret for Kongressen den 25. maj 1961:

»Det er min overbevisning, at denne nation bør forpligte sig til, før dette årti rinder ud, at opfylde det mål at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.«

I dag må vi atter træffe en sådan beslutning; det er denne **kamp, som anføres af LaRouchePAC-leder Kesha Rogers fra Houston, Texas.**

I sit **webcast mandag, den 8. februar med LaRouchePAC Policy Committee** sammenlignede LaRouche USA's intellektuelle anskuelse i dag med Det romerske Imperiums nedgang og fald og omtalte Det britiske Imperiums indtrængen lige fra USA's første begyndelse:

»Det skete omgående, i og med USA's begyndelse som en nation. Ødelæggelsen var massiv: de fleste af USA's præsidenter var i

realiteten fjender af USA; det var de fleste af dem! Og det er derfor, problemet bliver ved med at dukke op. Og fortsat gør det: Dette er Det romerske Imperium, modellen for Det romerske Imperium.

Nu har man den eurasiske model, Kinas genoplivning; og det, som Putin på sin side har gjort. Denne ting inspirerede ham. Husk, som jeg har nævnt ved et par lejligheder, så kom Putins familie fra et område, der var en koncentration af død, på grund af de kampe, der fandt sted dér. Og Putin er lykkedes med at være en faktor, der har skabt en styrkelse af både Kina og Rusland, for at redde Rusland. Og hvad implikationerne er; det, jeg har set i de områder, hvor jeg tidligere har befundet mig, I ved, Indien osv., områder, hvor jeg arbejdede.

Det, vi ser, er, at dette område, dette eurasiske område i sig har elementer, der danner grundlag for at skabe eller genskabe et nyt system for menneskeheden. Og hvad resultatet vil blive, de karakteristika, der er indbygget i denne ting, denne karakteristika er rumprogrammet.

Hvad mener vi med rumprogrammet? Jamen, det er ikke rumprogrammet sådan, som tåben tænker på rumprogrammet, men det er derimod rumprogrammet som en refleksion af, at menneskeheden er ved at opnå forstand på den virkelighed, at menneskeheden på Jorden ikke er den magt, der hersker over Jorden; men snarere, at der findes en magt ud over dette, der kontrollerer realiseringen af rummet, og det betyder, at mennesket er et væsen, der lever i rummet. Og det er i dette område, dette domæne, og dette domænes aktiviteter og udvikling, at menneskehedens fremtid ligger.

Det vigtige her er lige at tage et lille, kort trip og tænke over det. Hvad betyder dette? Og det her med Månen lige nu, det nye Måneprojekt, er sandsynligvis nøglen til at bringe denne idé til ikke alene det, der foregår i Kina netop nu, men hvad det betyder for hele den menneskelige art. Men vi har kurs mod en ændring af, hvad der har været karakteristisk for

vores art, fra det, der har været traditionelt og til det, der nu vil vokse frem, fra denne nye forandring.

Ideen er derfor, hvis man vil gøre noget godt, så se på dette. Spørg ikke, hvad en eller anden siger, 'jamen, jeg tror, det er dette; jeg tror, det er hint '. Det duer ikke! Problemet er, at menneskeheden har været en fiasko, men hvorfor har menneskeheden været en fiasko? Ikke på grund af menneskehedens iboende natur, men på grund af dens fordærvelse.»

I andre diskussioner i løbet af de seneste dage har LaRouche påpeget sine kontroversielle studier af Shakespeare i 2014, som der netop henvistes til, hvor han fastslog den pointe, blandt andre, at den stort set universelle opfattelse af menneskets historie er et falsum. At historien i realiteten består af disse former for dristige, hidtil ukendte opdagelser, som vi netop har diskuteret ovenfor. Disse opdagelser udgør menneskets natur. Se på den fremragende og radikale opfindelse af fysisk rum-tid, der går i en bue fra Kepler til Leibniz, via Gauss og dernæst til Planck og Einstein.

LaRouches webcast fra 8. februar indeholdt flere forskellige, konvergerende tankerækker, der alle lå på linje med det presserende behov for handling. Her følger konklusionen på en af disse tankerækker:

»Så spørgsmålet om kreativitet betyder, at hele systemet med Solsystemet og videre endnu grundlæggende set beherskes af disse begivenheder, de samme begivenheder, som er de begivenheder, der karakteriseres af systemet som helhed. Det er der! Spørgsmålet er, hvad ønsker man? Man ønsker at skabe mennesker, der er kreative, skabende. Man ønsker at kunne skabe spædbørn, der selv er skabende på en original måde. Man ser dette: Einstein var f.eks. et godt eksempel på dette. Hvis man tager det, vi ved om hans historie, at menneskelig kreativitet er en enestående ting; det er det, der i realiteten bør dominere og kontrollere menneskehedens

historie.«

Titelbillede: Prometheus bringer ilden til menneskene, oliemaleri af Heinrich von Füger, 1817.

»Vi må lancere et »Manhattan-projekt« i Europa for Klassisk Musik«. Schiller Institutet afholder musik-seminar i Wiesbaden, Tyskland

For at skabe en ny renæssance, må vi gå tilbage i tiden for at finde fortidens største mesterværker og forsøge at se dybt ind i deres skaberes intellekt for at opdage de principper, der medgik til mesterværkernes skabelse. Vi må se tilbage for at se fremad. Med det formål at skabe en ny renæssance, må vi ikke alene stræbe efter at genskabe store mesterværker gennem at fuldkommengøre opførelsen af fortidens store, klassiske musik, men vi må også stræbe efter at bruge opdagelsen af de principper, der kan gøre det muligt for os at fortsætte traditionen efter især sådanne komponister som Bach, Händel, Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann og Brahms.

Download (PDF, Unknown)

Link to the english version on The Schiller Institute's homepage in the U.S.

Titelbillede: Johan Sebastian Bach

Vi må genoptage denne søgen efter menneskets rolle i universet, og skabe fremtidige generationer af genier

Så her står vi. Husk på billedet af John og Robert Kennedy; og husk, at vi atter kan genoptage denne søgen efter menneskets rolle i universet, og skabe fremtidige generationer af genier. For det er menneskeheden natur; og det er en synd, hver gang, et barn nægtes evnen til at blive et sådant geni, som gør en opdagelse, der har indflydelse på hele menneskeheden.

Download (PDF, Unknown)

Titelfoto: Neil Armstrong, første mand på Månen, 1930-2012.

Om Gottfried Wilhelm Leibniz; Grundlaget for økonomi er, hvilket menneskesyn, du har!

Lyndon LaRouche har været meget udtrykkelig omkring det faktum, at vi ikke blot taler om praktiske »vi fikser det«-tiltag, som vil gøre det muligt for os at redde civilisationen, men at det, der er behov for, er et radikalt skifte i de mest aksiomatisk fundamentale principper, på hvilke det menneskelige samfunds adfærd i dag er baseret. Dette er noget, som Helga Zepp-LaRouche måske bedst har udtrykt som et nyt paradigme for menneskeheden. Det er det, som Kinas præsident Xi Jinping har kaldt en win-win-strategi, på hvilken hele ideen om den Nye Silkevej er baseret. Og det er ligeledes det samme, som dr. Martin Luther King stillede krav om i denne tale, jeg tidligere har henvist til, i Riverside Church, da han sagde, det valg, civilisationen i dag konfronteres med, er valget mellem ikkevoldelig sam-eksistens modsat voldelig sam-udslettelse.

Fra webcast den 15. januar 2016, fremlæggelse ved Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam.

Download (PDF, Unknown)

Uden et rumprogram er der ingen menneskehed –

»Houston, vi har et problem: Det er Obama«

LaRouchePAC havde følgende lederartikler den 9. og 10. februar:

Uden et rumprogram er der ingen menneskehed

9. februar 2016 – Af alle præsident Obamas forbrydelser, fra den økonomiske redning af et bankerot Wall Street til permanent krigsførelse, der er i færd med at drive verden hen mod Tredje Verdenskrig, så er den mest modbydelige forbrydelse af alle den at ødelægge det engang så strålende amerikanske rumprogram. Rumprogrammet, især siden John F. Kennedys præsidentskab, var ikke alene en videnskabelig drivkraft for hele verdens økonomi, men også hele en vision for hele menneskeheden, der frembragte sand kreativitet i ethvert barn og flyttede mænds og kvinders intellekt ind i fremtiden, hvor kreativitet er. Ødelæggelsen af rumprogrammet ikke alene standsede menneskets fremskridt, men tvang det tilbage. Det omstødte historien.

Kravet om at genoprette rumprogrammet, og vores fremtid, for menneskeheden vil være temaet for LaRouchePAC's fredags-webcast den 12. februar. Lyndon LaRouche talte om det i dag som den handling, der kræves for »det menneskelige intellekts genfødsel«. Den 10. februar er Kesha Rogers særlig gæst på LPAC's videnskabelige udsendelse »New Paradigm«; hun fører an i den politiske indsats for et rumprogram i USA. Med dette perspektiv deltog hun i dag i NASA's »åbent hus« i Johnson Space Center i Texas.

En ting er nødvendigt for at bane vejen, og det er at konfrontere det faktum, at Wall Street er bankerot. Gør en ende på bail-out (statslige redningspakker), bail-in

(ekspropriering af bankindeståender/-indskud), forbrydelser, svindel og mord.

Se på sagaen om Deutsche Bank – verdens største indehaver af derivater. I mandags faldt bankens aktier mere end 10 procent i forhold til den foregående fredag, og har således oplevet et fald i aktiernes værdi på 40 procent hidtil i år. Midt i mandagens fald udstedte banken en erklæring, hvor den forsikrede om, at den har midlerne til at honorere sine forfaldne økonomiske forpligtelser. Tirsdag faldt bankens aktier så endnu mere. Så udstedte bankens meddirektør John Cryan en erklæring om, at banken er »bundsolid«. Dernæst sagde ingen anden end den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, der var i Paris til en afslappet snak blandt finansminister, til medierne, at han ikke er bekymret for Deutsche Bank.

I realiteten viser Deutsche Banks kvaler og det voksende, finansielle kaos, at selve systemet er dødt og befinder sig i forrådnelsesstadiet.

I den amerikanske Kongres findes midlerne, i form af fremstillede lovforslag om en genindførelse af Glass-Steagall, til at påbegynde en udrensning af alt rodet og bane vejen for sund, økonomisk aktivitet, der kan give kraft til fremtiden, men handling er gået i stå. Ironisk nok vil der finde »reality-udstillinger« sted på Capitol Hill i denne uge: flere senatorer fremviser filmen »The Big Short« – om Wall Streets kriminalitet, den 10. februar; og den 11. februar vil der være en briefing i Senatet om den kendsgerning, at amerikanske landbrugs indkomster er faldet med 50 procent. Vil de, der har øjne, se?

Hvis vi er villige til at se virkeligheden i øjnene, understregede Lyndon LaRouche i dag, »så er ideen om, at man må gøre noget for at være med til at redde bankerne det rene ævl!«

Det haster også med at applikere kravet om den »bydende nødvendige virkelighed« på at se og handle imod den umiddelbare fare for atomkrig. Netop nu mødes NATO's forsvarsministre i Bruxelles, hvor de følger en linje med at satse på mere konfrontation med Rusland og truer med et totalt, atomart Armageddon. Det geopolitiske fremstød fra briterne og Det Hvide Hus går frem for fuld kraft.

I Rusland blev ved daggry den 8. februar en overraskelsesøvelse med militære styrker annonceret i det Sydlige Militærdistrikt, der strækker sig til Sortehavet og det Kaspiske Hav. Med involvering også af det Centrale Militærdistrikts kommando- og kontrolelementer har den fejende aktion tests om mobilitet, der strækker sig over 3.000 kilometer via jernbane, med flåde- og flytransport. Snapmobiliseringen involverer 8.500 tropper, 900 stk. militært hårdt isenkram, 50 krigsskibe og på til 200 fly.

»Houston, vi har et problem: Det er Obama«

10. februar 2016 – Som præsident har Barack Obama drevet USA hen imod krig med Rusland og Kina og berøvet USA for dets videnskabelige identitet ved helt at skrotte den amerikanske rumforskningsmission.

LaRouchePAC's kandidat for det Demokratiske Parti, Kesha Rogers, Texas, erklærede i dag en ny, national mobilisering for at omstøde Obamas ødelæggelse af det amerikanske rumprogram. I 2010 og 2012 vandt Rogers demokraternes nomineringsvalg til Kongressen (Repræsentanternes Hus) med udgangspunkt i banneret, »Red NASA; Stil Obama for en rigsret«.

I et webcast i dag sagde Rogers: »Obamas plan, der går helt tilbage til nedtagningen af rumprogrammet i 2010, er baseret

på det faktum, at man fuldstændig har iturevet det, der under præsident John F. Kennedy var et visionært lederskabsperspektiv, som blev nedtaget under Obamaregeringen – og hvor planen var at fremme en nulvækst-politik.

»I går deltog jeg i et arrangement ved navn »NASA's tilstand«. Mange mennesker så denne begivenhed, som blev transmitteret **live med NASA's direktør, Charlie Bolden**, såvel som også andre personer.

»Det, som simpelt hen forbløffede mig, var det faktum, at præsidenten skærer ned på hele budgettet, fortsætter med at skære ned på budgettet for Orion-missionen, den bemandede mission, fortsætter med at nedtage Månemissionen – faktisk er der ikke længere nogen Månemission; og samtidig skærer han ned på alle fusionsprogrammer, skærer ned på programmerne på visse universiteter, såsom Rice Universitetet her i Texas. Præsident John F. Kennedy fremlagde en vision, 'Vi rejser til Månen, og vi gør disse ting, ikke, fordi det er let, men fordi det er svært.' Og hvor man havde en reel vision, en inspiration for hele befolkningen.«

»Direktøren for rumprogrammet fremlægger, at 'Vi er nærmere end nogensinde til at komme til den Røde Planet'. Dette finder jeg paradoksalt ud fra det standpunkt, at vi har afskaffet alle missioner om at komme tilbage til og industrialisere og faktisk udvikle Månen.

Vi må gå tilbage og se på historien med hensyn til, at et visionært lederskab begyndte med de personer, der havde en idé om det menneskelige intellekt, der rakte langt frem i vores Solsystems bestemmelse. Og det var ikke blot en profitmekanisme, eller det drejede sig ikke blot om budgetter og om budgetnedskæringer eller om at forsøge at rejse ud i rummet på et 'discount'-program.

Men, vi gjorde det, der var nødvendigt – fiasko var ikke en valgmulighed – for at sikre, at menneskets fremskridt i rummet

var prioritet nummer ét. Og et visionært lederskab er således det ultimative spørgsmål her, og det er, hvad vi faktisk diskuterer her. Det er det, der er blevet fuldstændigt forladt af vores samfund; det, der ikke længere eksisterer.

Jeg vil gerne her give et ægte eksempel på et visionært lederskab:

Krafft Ehrickes store ånd og intellekt, en pioner inden for rumflyvning, raketvidenskab og ingeniørvidenskab; og Krafft Ehricke arbejdede sammen med, og var en student, der udviklede von Brauns ideer og det, der virkelig skabte vores rumprogram og den vision, der bragte os til Månen, med Apollo 11 og frem til Saturn V-raketten.

Men igen, han var udtryk for noget, der tilhørte en højere orden med hensyn til filosofien og tankegangen i det, som han forstod, var grundlaget for rumprogrammet, og som igen var forsvaret for det menneskelige intellekt, og dette menneskelige intellekts kreativitet. Men han siger det smukkere selv. I Krafft Ehrickes 'Anthropology of Astronautics' fremlægger han disse tre, fundamentale love:

1. Ingen og intet under dette univers' naturlige love kan påtvinge mennesket nogen begrænsninger, undtagen mennesket selv.
2. Ikke alene Jorden, men hele Solsystemet, og lige så meget af universet, som mennesket kan nå ud til under naturens love, er menneskets retmæssige aktivitetsfelt.
3. Ved at gå ud i hele universet, opfylder mennesket sin bestemmelse som et element i livet, der er skænket fornuftens evne og den moralske lovs visdom inde i ham selv.'

»Som jeg sagde før, så advarede Krafft Ehricke om, at et samfund, der vendte sig imod ægte fremskridt og vedtog en kurs for nulvækst, grænser for vækst, der er i modstrid med det, han siger i sin første, fundamentale lov, at 'Ingen og intet

under dette univers' naturlige love kan påtvinge mennesket nogen begrænsninger, undtagen menneskets selv', så ville man få et samfund at se, der var ophørt med at anerkende sit sande, menneskelige potentiale.»

Ehricke skrev: »Begrebet om rumrejser bærer med sig en enorm indvirkning, fordi det udfordrer mennesket på stort set alle fronter af dets fysiske og spirituelle eksistens. Ideen om at rejse til andre himmellegemer reflekterer den højeste grad af det menneskelige intellekts uafhængighed og adræthed. Det giver menneskets tekniske og videnskabelige bestræbelser ultimativ værdighed. Frem for alt drejer det sig om filosofien for enhver eksistens. Som resultat ignorerer begrebet om rumrejser nationale grænser, afviser at anerkende forskelle af historisk eller etnologisk oprindelse, og gennemtrænger ens sociologiske eller politiske overbevisnings struktur lige så hurtigt som den næste.»

»Og i betragtning af de omstændigheder, som samfundet netop nu befinder sig i, med den fortsatte optrapning af konflikt og spænding mellem nationer, med det, vi ser med det fortsatte fremstød for krig eller optrapningen imod Rusland, imod Kina; det er et angreb på selve dette begreb om det menneskelige intellekt.»

Kesha Rogers har her sat fingeren på forbrydelsen, som Obama som præsident har begået: Berøvelsen af USA's mission, og derfor også af dets borgeres intellektuelle evner. Hendes kampagne har til formål at genoprette denne mission.

Titelfoto: Præsident Obama, Michelle Obama og vicepræsident Biden ser på NASA's Lunar Electric Rover under indvielsesparaden i 2009. Af NASA/Bill Ingalls.

DOKUMENTATION:

Obama tilintetgør USA's fremtid i rummet

10. februar 2016 – Barack Obamas budgetanmodning for NASA for budgetåret 2017 markerer første gang, NASA nogensinde er blevet skåret ned til under 0,5 % af statsbudgettet – under årene med JFK's Apollo-program var dets andel af budgettet nær ved 5 %.

Ved at anmode om 19 mia. dollar til NASA skar Obama Kongressens bevilling til rumagenturet ned med 300 mio. dollar. Men han krævede endnu dybere nedskæringer inden for udforskning af »det ydre rum« og »planeter«, det område af NASA's arbejde, hvorfra nationale missioner i fremtiden kunne vokse frem. Disse nedskæringer tilsammen var i størrelsesordenen 1 mia. dollar iflg. en gennemgang i *USA Today*.

I 2006 var NASA, på trods af års nedgang i ressourcerne, stadig i gang med at udarbejde planer for en Månebase med en fremtid med videnskabelig observation af universet og forberedelser til at udnytte Månen, inklusive som en potentiel fremskudt base for rejser til Mars. I nogle versioner af NASA's planer skulle Månebasen ligge på bagsiden.

Dette skrottede Obama i 2009-10 ved at aflive Constellation-programmet og således gøre Månen utilgængelig på ubegrænset tid, og med en formel afvisning af det som mål.

Nu er Kina og Rusland de nationer, der planlægger robot- og menneskelig landing på Månen – muligvis som et samarbejde – anført af Kinas netop bebudede plan om at starte en base på Månens bagside i 2018-20.

Da Obama aflivede Constellation, hævdede han, at USA i en eller anden fremtid kunne rejse direkte til Mars med et nyt Space Launch System (SLS) og »Orion«-program. Nu, i FY2017-

budgettet, afliver han dem i realiteten; han ville have gjort det allerede, hvis ikke Kongressen havde insisteret på at investere omkring 10 mia. dollar i SLS/Orion siden FY2011.

For SLS, f.eks., var Kongressens bevilling i FY2016 omkring 2 mia. dollar; Obama anmoder om 1,3 mia. dollar i FY2017.

Det, som Obama ønsker at øge i NASA's budget, er »videnskaber om Jorden« – detektering af klimaforandringer, i hans syge grønne hjerne, til gavn for at drive menneskelig videnskab og teknologi tilbage til fortiden. Som *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, beskrev det, »Ved at annullere rumprogrammet, skruer du [Obama] historien tilbage i tiden.«

Formanden for Repræsentanternes Hus' Videnskabskomite, Lamar Smith (R-TX), fordømte omgående Obamas budget i en udtalelse til *Ars Technica*, som et »ubalanceret forslag, der fortsat binder vore astronauters fødder til jorden og gør en Marsmission stort set umulig.«

Men den virkelige kamp vil komme, ikke fra nedskæringsforvirrede Republikanere, men fra aktivister med ledere som LaRouche-demokraten Kesha Rogers fra Texas, der to gange vandt primærvalgene til Kongressen med planen: »Red NASA: stil Obama for en rigsret.«

Sammenbruddet af Det romerske Imperium – i dag

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar 2016 – Se på det transatlantiske finanssystem. Rapporter fra Europa og USA afslører et dødt finanssystem, med dukkeførere, der trækker i de tråde, der er påhæftet liget, for at få det til at syne levende. Mere kvantitativ lempelse, negative rentesatser, et Europæisk Finansministerium for at fjerne de sidste rester af medlemslandenes økonomiske suverænitet – der alt sammen skal forsøge at få den enorme mængde af værdiløs derivatgæld til synes at have nogen værdi, når den ingen har.

Se på den militære situation. Obamas nærmeste allierede i Mellemøsten, Erdogan, der ønsker at være Sultan, og den feudale potentat Kong Salman, der planlægger en invasion af Syrien på vegne af deres britiske herrer og febrilsk forsøger at standse den kurs hen imod sejr over terrorisme, som er i færd med at blive effektueret af den foryngede syriske hær med russisk støtte fra luften. Tyrkernes sidste forsyningslinje ind til deres al-Nusra- og ISIS-aktiver er næsten lukket af i takt med, at Damaskus-regeringen rykker frem for at befri Aleppo.

Se på det kulturelle sammenbrud i USA og Europa. Den største heroin-epidemi nogensinde fejer hen over USA, mens præsident Obama orkestrerer en aftale med verdens største leverandør af kokain, heroin og marihuana, Columbias FARC narkoterrorister, samtidig med, at han legaliserer narkotika i hele landet.

I dag fremførte Lyndon LaRouche den pointe, at de transatlantiske nationer i det 21. århundrede er i præcis samme situation som Europa i det 5. århundrede, da Det romerske Imperium kollapsede.

Lykkeligvis er der et nyt paradigme i verden, anført af Kina

og Rusland, og som tilbyder en vej til at undfly nedstigning i et økonomisk helvede og atomkrig – under forudsætning af, at Vesten vælger at tage ved lære af dem. Alt imens Obama har lukket Amerikas engang så storslåede rumprogram ned, så er Kina i færd med at opbygge en kapacitet til at kolonisere Månen og nå ud til Mars, og opfordrer alle verdens nationer til at samarbejde.

Mens Rusland konfronterer den terrorist-svøbe, som er blevet skabt af briternes/Obamas krige for regimeskift, så trues selve Rusland både udefra og indefra. Sergei Glazyev, en af Putins førende rådgivere, har åbenlyst udfordret monetaristerne i den Russiske Centralbank samt deres støtter, for ikke at forsvare den nationale valuta, og for at vedtage den politik, som City of London har krævet – og han er endda fremkommet med den anklage, at valutamarkedet befinder sig i udenlandske spekulanterers hænder. Glazyev opfordrer klogt Rusland til at følge den kinesiske model.

Vil befolkningerne i USA og Europa være lige så kloge? Det er et spørgsmål om kreativitet, fremsatte LaRouche i dag. Vestens nederlag skyldes ikke menneskehedens natur, men dens fordærvelse. Kreativitet kommer til udtryk i processen med at vække kreativitet i andre, i at fortsætte menneskets sande mission i hver generation – i at skabe en ny tilstand i universet. Hvis folk kan formås til at forstå den kendsgerning, at verden er ved at krænge over i kaos og atomkrig lige for øjnene af os, så vil de blive i stand til at rydde Det Hvide Hus for dets dræber, lukke spekulanterne på Wall Street ned og gå med i BRIKS om opbygningen af en ny verdensorden, der er baseret på menneskehedens fælles mål.

Titelbillede: »Imperiets forløb – Imperiets fuldbyrdelse«; maleri af Thomas Cole (født 1801, Storbritannien, død 1848, USA): serie på fem malerier med titlen Imperiets forløb.

Genialitet er i universet, og det er stærkere end det onde, vi er oppe imod

Det tilkommer jer, det amerikanske folk, at forstå og handle på den moralske fordel, der nu er blevet fremlagt gennem Kinas og Ruslands handlinger, især Kinas, og som repræsenterer en ny fremtid for menneskeheden fremskridt i rummet og gennem en »win-win«-strategi om samarbejde mellem alle nationer. Den vision, som Kina og dets rumprogram har fremlagt, om at udforske Månens bagside, blive de første til at lande der og gøre, hvad ingen nation hidtil har gjort, vil ikke alene være en stor sejr for Kina, men for hele menneskeheden.

Det var den samme vision, som USA repræsenterede gennem præsident John F. Kennedys vision og lederskab, da han i 1961 for nationen og hele verden fremlagde forpligtelsen til at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.

Download (PDF, Unknown)

Et unikt vendepunkt uden fortilfælde i menneskets

historie

Leder fra LaRouchePAC, 4. februar 2016 – Vi står ved et unikt vendepunkt uden fortilfælde i historien; historien er gået ind i en ny fase, ikke i løbet af de seneste årtier eller de seneste par år, men i realiteten i løbet af de seneste dage. Endnu ved ingen, hvad det vil bringe, hverken til det bedre eller til det værre; vi må se til, at det bliver meget bedre.

Selv de personer, der skaber spillene, ved ikke, hvad spillene vil blive, sagde Lyndon LaRouche i dag med henvisning til den beslutning, man har truffet, om at gå i krig med Rusland og Kina.

Som LaRouche tidligere udtrykte det, den 1. februar:

»Vi er på vej ind i et forandringens område, som vi ikke har noget fortilfælde for. Vi må derfor overveje spørgsmålet om at undersøge, mht. vore egne meninger, at undersøge disse spørgsmål, der må udforskes for denne tid. For, det vil ikke blive det samme gamle, det samme gamle; det vil blive meget anderledes. Det vil uundgåeligt blive nyt.«

Det eneste, vi virkelig kan forlade os på som retningslinje for vore handlinger i disse enestående skæbnedage, er de dybest kendte og mest fundamentale sandheder. De er ikke det, som det meste af den vrang-uddannede verden siger, de er – det, der på den mest intime måde kendes af hver eneste af os, er menneskets fundamentale natur. Ikke det »praktiske menneske«, men mennesket, som vi kun møder det, når det rejser ud i rummet.

Eller, når mennesket faktisk fungerer på en kompetent måde.

Lyndon LaRouche, 1, februar:

»Vi stræbte efter at forstå, hvad der er ved mennesket; hvad menneskeheden er; hvorfor eksisterer menneskeheden? Hvad

betyder menneskehedens eksistens? Og vi opdager, at man må ud på galaktiske vande og sådanne steder for at opdage og erfare, hvad det betyder. Mennesket har for længst forstået, at mennesket er en unik skabning, en unik skabelse; processen er gået ud på at forsøge at udvide vores indsigt i, hvad dette vil sige. Og præcis dér må vi begynde med disse spørgsmål, under de nuværende betingelser. Hvis man ikke gør det, kommer man ikke til pointen; man vil gøre fejltagelser i forklaringerne og så videre, og de er forkerte. Pointen er, at mennesket er en skabende kraft i universet; men menneskeheden må lære, hvordan det skal opføre sig, for at kunne virkeliggøre rollen som en kraft i universet.»

Dette er ikke menneskeskabte, men universelle principper – de principper, vi får tilgang til gennem rumprogrammet.

»Udviklingen af rumprogrammet var udviklingen af menneskets evne til at forme planetsystemets skæbne. Med menneskehedens intelligens, dens intelligente rolle i håndteringen af mulighederne og udfordringerne, som det ydre rum repræsenterer; alle de galaktiske principper, som er vendepunkter, og sådanne ting. Alle disse ting er ikke menneskeskabte; de er ikke menneskets skabelser. De involverer potentialet for menneskelig skabelse; men de gengiver faktisk principper, der skaber og forbedrer universet. Det er derfor udviklingen af intellektets skabekraft af denne art, der definerer menneskehedens virkelige betydning som sådan. Uden det er der intet; der er ikke noget, der er os givet automatisk; som noget, der er kastet ned på gaden. Disse ting, der er skabende, blev skabt af personers, enkeltindviders intellekt; og disse individer skabte adgangen til at forstå, hvordan universet fungerer. Så genialiteten ligger i universet; ikke i enkeltindividet. Det ligger i den rolle, som enkeltindividet spiller i arbejdet med at opbygge universet.»

John F. Kennedy sagde engang:

»I sin søgen efter viden og fremskridt er mennesket determineret og kan ikke afskrækkes. Udforskningen af rummet vil skride frem, hvad enten vi deltager i det eller ej, og det er en af de allerstørste eventyr nogensinde, og ingen nation, der har forventninger om at blive leder for andre nationer, kan forvente at falde bagud i kapløbet om rummet.«

Den kendsgerning, at det transatlantiske område, der domineres af Det britiske Imperium, nu ikke er andet end en bunke rustent jern, opsummeres i det faktum, at det er ingen anden end Barack Obama, der annullerede USA's rumprogram, kort tid efter sin tiltrædelse i embedet. I mellemtiden er Kina gået frem med sit rumprogram og inspirerer netop nu sine 1,4 mia. mennesker med udsigten til i fremtiden at foretage den første landsætning af en månerobot på Månens bagside – af hvilken mennesket hidtil kun har nogle få, stjalne glimt – i hele menneskehedens historie. Amerikanere vil nu ikke lykkes med noget som helst, med mindre de følger inspirationen fra Rusland og Kina – uanset, hvad folk måtte sige om dette.

»For det første, så er spørgsmålet her, at vi har en kontrast mellem på den ene side Putin, der er en ledende personlighed i verden som helhed, samt det, der er sket for så vidt angår Kina. Hvis man ser på et kort over verdenssamfundet, vil man sige, at det samfund, vi mest taler om, det transatlantiske samfund, befinder sig i en tilstand af kollaps. Det er en fiasko. Det har været en fiasko. Og det fortsætter i nutiden med at være en fiasko. Og vi forsøger at sparke det tilbage til en form for faktisk eksistens. Men kendsgerningen er den, at vi må forlade os på Ruslands og Kinas ledende rolle. Rusland og Kina er en anden del af hele planeten, end de andre dele, generelt. Indien er en del af denne interessegruppe.

Men det transatlantiske samfund er virkelig nedbrudt. Det har ingen iboende overlevelses-duelighed. Det kan kun vinde, eller genvinde, overlevelse ved at følge Putins og Kinas lederskab. Og det, der er sammen med dem; Indien er ved

hurtigt at komme frem med deres arbejde, og der foregår andet arbejde i Asien.

Planetens transatlantiske område er derfor et falsum. Det er en fiasko. Det må fuldstændig genopbygges. Det eneste sted, hvor vi kan hente denne genopbygning, er sammen med Kina og Rusland. Uden disse nationer har vi ingen fremtid. Det, vi har, er i realiteten noget, der allerede er dødt. Det hedder Det britiske Imperium. Og Det britiske Imperium er dødt. Det er desværre endnu ikke begravet. Og det vandrer stadig rundt og stiller krav.

Jeg mener, er det netop er temaet i vores aktuelle situation. Vi har to ledende elementer, der er tætte allierede, nemlig Rusland og Kina. Derudover har vi Europa, som er en katastrofe; og en stor del af USA er en absolut katastrofe.

Vores job er derfor i realiteten at samle en myndighed lig den, Kina og Rusland, og deres allierede, repræsenterer. Og vi må ligesom smide det skidt ud, der til overflod findes i salene i vores Kongres. Jeg mener, at Wall Street er en sot, men denne sot har overtaget USA's regering.«

Problemet er, at det, som det transatlantiske samfund foretager sig, er, at de er ved at begå selvmord! De siger, »Ved at begå masseselv mord, og ved i øvrigt at forsøge at slå så mange mennesker som muligt ihjel – så vil vi opnå en stor sejr!« Det her er det rene vanvid. Man må kalde det ved dets rette navn; vanvid. Folk siger, »Jamen, det er da ikke vanvid – det er med fuldt overlæg! Derfor er det ikke vanvid!«

Og Månens bagside begynder at komme inden for synsvidde.

Vi har ingen andre muligheder: vi må acceptere de midler, som kunne udgøre muligheden – og det er menneskehedens eneste håb.

Supplerende materiale:

Tyskland: Teltschik og Seehofer insisterer på, at dialog med Rusland er uundværlig

I et **interview med Ruslands Sputnik Tyskland** sagde Horst Teltschik, tidligere chef for kanslerkontoret i Tyskland:

»Europæerne og amerikanerne har alt for længe afvist at tale med præsident Putin om Syrien.«

Der er afvigende synspunkter, sagde Teltschik, men der burde have været en diskussion med Putin om, hvordan en reglementeret fred kunne være mulig. »De umiddelbare konsekvenser i Europa er disse utallige flygtninge. Det vil sige, at vi har maksimal interesse i at få denne konflikt afsluttet, så folk ikke flygter. I det stykke spiller Rusland en hovedrolle.« Teltschik sagde, at det store flertal af tyskere ønsker en dialog med Rusland, inklusive et økonomisk samarbejde, og mener, at EU/NATO-sanktionerne har gjort skade på begge sider.

Premierministeren i delstaten Bayern Horst Seehofer sagde ved en pressekonference efter et møde med den russiske præsident Vladimir Putin i går aftes, at

»vi har brug for nogle ideer til at komme ud af sanktionerne, enten i et enkelt skridt eller over flere trin«.

Rusland må også tænke på mulige veje, for eksempel ved at gøre sit »hjemmearbejde« mht. det ukrainske spørgsmål, tilføjede Seehofer. Putin sagde, at de 1.600 selskaber, der har bayersk deltagelse i Rusland, er aktive

»inden for praktisk talt alle sektorer – inden for elektronik, ingeniørvirksomhed, byggeindustri og mere endnu. Halvtreds procent af Tysklands investeringsprojekter i Rusland stammer fra Bayern. De er derfor en særlig gæst her,

og vi er meget glade for at se Dem.«

Seehofer svarede:

»Det vigtigste for os er at uddybe vore relationer, først og fremmest selvfølgelig, vore økonomiske relationer, men det er ikke vores eneste mål. Jeg mener, at vi må gøre det samme inden for kultur og videnskab. Disse ting vil vi også diskutere. I nutidens globaliserede verden er vi i Bayern, med vores befolkning på 13 millioner, selvfølgelig meget bevidste om, hvad der foregår hver dag i vores verden, hvad enten det er Syrien eller Ukraine, flygtninge eller kriminalitet. Og vi mener, at, kun ved, at vi handler i fællesskab, og ikke i konflikt med hinanden, kan vi løse disse problemer. I dette vores ønske søger vi ikke at handle i modstrid med vores forbundsregering, men sammen med den, og vi handler ikke imod Rusland, men håber at samarbejde med Rusland.«

Her til aften mødtes Seehofer også med de russiske regeringsministre for industri og økonomisk politik, delvis som en forberedelse til endnu et besøg til efteråret sammen med en magtfuld delegation af tyske industri- og bankfolk.

**Stands den umiddelbare fare
for atomkrig
og skab i stedet en alliance**

mellem USA, Rusland og Kina om menneskehedens fælles mål

Uddrag af LPAC Fredags-webcast, 5. feb. 2016. Så hvis man ønsker at standse en umiddelbar krigsfare, hvis man har noget som helst ønske om, at USA skal genoptage sin indsats for menneskehedens fælles mål – hvilket vil sige en alliance med Rusland, en alliance med Kina for at avancere med disse store projekter i rummet, i vores Solsystem, for at udforske disse dybder og dernæst fortsætte ud i galaksen – så må man træffe visse omgående hasteforanstaltninger for grundlæggende set at afskære faren for krig, før vi befinder os i en situation, hvor denne planet vil befinde sig i den største fare i hele menneskehedens hidtidige eksistens.

Download (PDF, Unknown)

Video: Schiller Instituttet demonstrerer

imod den britiske statsminister David Cameron den 5. februar 2016: Stop the British drive for nuclear war

Klik også her for videoen af Camerons bilkortege, sandsynligvis med hele den britiske pressegruppe, som kom lige forbi vores demonstration.

ALSO CLICK HERE FOR A VIDEO OF CAMERON'S CORTEGE, PROBABLY INCLUDING THE BRITISH PRESS CONTINGENT, DIRECTLY PASSING BY THE DEMONSTRATION.

Video: Udenrigsminister Kristian Jensen til EIR: "Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Kina og Rusland"!

København, 5. februar 2016 – Schiller Instituttet og EIR udfordrede i går, 4. feb. og i dag 5. feb., personligt den

danske udenrigsminister Kristian Jensen, og ved en demonstration på Christiansborg Slotsplads imod den britiske premierminister David Cameron, om truslen om atomkrig mod Rusland og Kina.

Kristian Jensen holdt en tale på Københavns Universitet for studenter og Udenrigspolitisk Selskab. Folk, der ankom til mødet, fik **Schiller Instituttets flyveblad**, der gengav LPAC's lederartikler fra 3. og 4. feb. samt rapporten om professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohens udtalelser om faren for atomkrig.

Efter talen fik EIR's korrespondent mulighed for at stille Kristian Jensen et spørgsmål under en privat pressekonference:

EIR's korrespondent sagde,

»Vores redaktør Lyndon LaRouche og andre taler nu om en alvorlig fare for atomkrig imod Rusland og Kina som en måde at forsøge at begrænse deres rolle i verden. Baggrunden er den, at vi nu konfronteres med et nyt finanskrak, med de seneste [begivenheder omkring] de italienske banker, og med Deutsche Bank, der nu er på en kriseliste. I går sagde Stephen Cohen, professor ved New York Universitet, at, pga. USA's beslutning om at firdoble militærstyrkerne langs Ruslands grænse, betyder det, at faren for en atomkrig med Rusland er farligere end under den Kolde Krig. Vil du tage afstand fra denne konfrontationskurs og søge at samarbejde med Rusland og Kina, f.eks. om at bygge den Ny Silkevej og at udvide den ind i Mellemøsten?«

Udenrigsminister Kristian Jensen:

»Jeg er slet ikke enig i din analyse. Jeg mener, du stiller dit spørgsmål på et helt forkert grundlag. Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Indien ... med Kina og Rusland.«

EIR's korrespondent:

»Vi har kombinationen af ... «

Kristian Jensen:

»Jo, men jeg er ikke enig med dig. Jeg er simpelt hen ikke enig i din forudsætning.« (Går).

I dag mødte den britiske premierminister David Cameron den danske premierminister Lars Løkke Rasmussen om den særlige, britiske EU-aftale. Ved indgangen til Statsministeriet måtte hans cortege passere direkte forbi Schiller Instituttets demonstration, centreret omkring et stort banner med ordlyden, »Stop the British drive for nuclear war against Russia and China. Win-win with the New Silk Road«. (Stop det britiske fremstød for atomkrig med Rusland og Kina, win-win med den Nye Silkevej). Den lille gruppe af demonstranter sang en speciel kanon baseret på dette og uddelte flyveblade på dansk og engelsk til forbipasserende.

Desværre var EIR ikke en af de tre journalister, der var udvalgt til at stille Cameron et spørgsmål under pressekonferencen med de to statsministre.

**Alvorlig fare for krig –
Schiller Instituttet**

holder særligt møde om konsekvenserne af, at Martin O'Malley har trukket sig ud af valgkampen om USA's præsidentskab

Schiller Instituttet afholder et særligt møde v/formand Tom Gillesberg torsdag den 4. februar kl. 19 om følgerne af den pludselige afbrydelse af Martin O'Malleys kampagne for at blive nomineret til det Demokratiske Partis præsidentkandidat i USA, og hvilke signaler, dette udsender om den umiddelbare fare for generel krig.

I dagene umiddelbart forud for valgkampagnebegivenhederne i delstaten Iowa havde Lyndon LaRouche skarpt intervenseret for at fastlægge den politik, der ville være forudsætningen for hans støtte til et O'Malley-præsidentskab med den bagtanke, at denne handling ville tvinge nogle af de førende fjender af Den amerikanske Republik til at spille deres kort ud og hermed afsløre deres intentioner.

Lyndon LaRouches konklusion i kølvandet på den pludselige afbrydelse af O'Malleys valgkampagne, endnu inden slutresultaterne fra Iowa var blevet annonceret, var, at ledende, britiske kredse, der kontrollerer Barack Obamas præsidentskab, desperat optrapper deres forberedelser til krig imod Rusland og Kina. Handlingerne imod O'Malley var i realiteten det afslørende, røde farvestof, der er en indikation af de krigsforberedelser, der allerede er i gang. Den kendsgerning, at der var eskalerende provokationer på vegne af den britiske krone imod den russiske præsident

Vladimir Putin, der faldt sammen med aktionerne imod O'Malley, afgjorde sagen.

Tidspunktet for disse begivenheder var bestemt af den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem – Det britiske System – befinder sig i en accelererende sammenbrudsproces, som det indikeres af nedsmeltningen af hele det italienske banksystem, i et tempo, der overstiger Grækenlands, Portugals og Irlands tidligere kollaps.

De britiske imperiekræfter, inklusive deres Obama-præsidentskab, er forpligtet over for en hastig affolkning af planeten gennem krig og andre midler. Sammenfaldet af sammenbrudskrisen, den voldsomt overdrevne reaktion på LaRouches intervention på vegne af et levedygtigt O'Malley-kandidatur og den dramatiske optrapning af de målrettede provokationer imod både Rusland og Kina – som kommer fra London og Det Hvide Hus – er det tydeligste bevis, vi kan få, for, at menneskeheden er i færd med gå ind i en tid med en særdeles alvorlig krise.

Det faktum, at topledere i både Rusland og Kina i høj grad er sig betydningen af denne udvikling bevidst, betyder, at der findes modforholdsregler, der kan tages, hvis de fulde implikationer af de seneste dages begivenheder bliver forstået.

Torsdag aften den 4. februar kl 19,00 afholder Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg et særligt møde, hvor han vil diskutere denne ekstraordinære udvikling. (se andetsteds info om gratis telefonkonference – du kan være med i diskussionen over telefon, eller deltage direkte i mødet på vores kontor).

I USA afholder Lyndon LaRouche (udover et hastemøde, ligeledes torsdag aften) et møde lørdag den 6. februar på Manhattan, New York, med et levende publikum, hvor han diskuterer denne nødsituation med hele USA (via telefonkonference), og hvad der

nødvendigvis må gøres.

Det er af den yderste vigtighed, at alle borgere, der er seriøse omkring at forhindre et umiddelbart forestående styrtdyk ud i global krig, der meget hurtigt vil eskalere til en atomkrigskonfrontation og således sætter selve menneskehedens overlevelse på spil, deltager i disse møder. Forbered dig på en intens og åbenhjertig diskussion, og på en ekstraordinær mobilisering.

DOKUMENTATION:

Barack Obama truer Rusland, mens USA's realøkonomi smuldrer

3. februar 2016 – Præsident Barack Obama fortsætter med at iscenesætte den ene provokation efter den anden imod Rusland og Kina, hvor forsvarsminister Ashton Carter i denne uge har fremlagt et forsvarsbudget, der kun kan beskrives som en helligelse til Tredje Verdenskrig. Dette budget kræver milliarder af dollars i nye udgifter for at opgradere USA's og NATO's styrker i Europa og det asiatiske Stillehavsområde, alt imens der også skal lanceres en modernisering af USA's termonukleare strategiske triade til 1 billion dollar.

I onsdags bemærkede Lyndon LaRouche, at hele dette svindelnummer er et farligt bluff i betragtning af, at USA befinder sig i de fremskredne stadier af et fysisk-økonomisk sammenbrud. »Der finder en stejl nedgang i de amerikanske borgeres intellektuelle liv sted«, advarede LaRouche. »Vores økonomisk-produktive evne som nation er væk. Det eneste, der er tilbage, er en lille rest for et syns skyld.«

USA's Federal Reserves (Centralbanken) undersøgelse fra januar måned af låneanmodninger fra varefremstillings- og handelssektoren viser en dramatisk nedgang – mere end 11

procent. Banksektoren på begge sider Atlanten er i færd med at bryde sammen. Blandt de store amerikanske og europæiske banker er aktiernes værdi faldet med mere end 30 procent siden 1. januar, 2016. I dag har den tyske erhvervsavis *Handelsblatt* erklæret, at »Deutsche Bank er i frit fald« og tilføjer, at det virkelige centrum for den europæiske finanssektors kollaps ikke er i periferien, men er centreret i Tyskland og Frankrig, Europas industrielle hjerte. En finanspublikation skønner, at Deutsche Bank sidder på et bjerg af gæld, som for 70 % 's vedkommende er »forringet«.

Men, som Lyndon LaRouche understregede, så skyldes kollapset i finanssektoren kollapset i den produktive realøkonomi. Den fysisk-økonomiske sammenbrudsproces er drivkraften. »Obama er øverste chef for en inkompetent styrke, og det står ikke bedre til med briterne.«

Tilfældet Californien er et eksempel herpå. Ved afslutningen af Anden Verdenskrig var Californien vokset frem som et Arsenal for Demokrati, med skibsbyggeri, produktion af fly og store forskningslaboratorier, inklusive Lawrence Livermore, Jet Propulsion Lab og Cal Tech. Dette er alt sammen blevet udslettet i accelererende tempo i de seneste år under guvernørerne Arnold Schwarzenegger og Jerry Brown.

Vores interesse går således ud på at genopbygge realøkonomien, og det begynder med at erkende og omstøde de fejltagelser, der er blevet begået, uafbrudt, siden Franklin Roosevelts død. Det begynder med vore uddannelses- og erhvervspraktikprogrammer, der er blevet ødelagt. Den produktive evne hos den unge generation af amerikanere er ikkeeksisterende, især i sammenligning med niveauet af produktivitet for blot to generationer siden.

Denne kendsgerning understreger blot galskaben i præsident Obamas provokationer imod Rusland og Kina, der blot vil bevirke en accelerering af det fremstormende kollaps af det amerikanske folks produktive evner.

Barack Obama må fjernes fra embedet, før han, efter britiske ordrer, indleder en atomkrig. Wall Street og City of London, der allerede er håbløst bankerot, må fjernes. Vi må viske tavlen ren, hvilket begynder med en global annullering af hele den akkumulerede spillegæld. Den er værdiløs, så bare annuller det hele! Som den tidligere cheføkonom i Den internationale Betalingsbank, BIS, William White, sagde under det nyligt afholdte Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, så har vi behov for en samlet gældseftergivelsesfest sådan, som man har gjort det i de seneste 5000 år.

Udslet denne hasardspilsgæld, lancer en kreditpolitik efter Franklin Roosevelts model for at skabe jobs, lancer uddannelses- og praktikprogrammer til den manglende faglærte unge generation, og udnyt den ældre generations kundskaber, mens vi genopbygger – og fjern hele galskaben med at forberede til krig imod Rusland og Kina.

Kompetente vestlige militære strategiske analytikere anerkender, at Rusland har gennemgået en reel, kvalitativ revolution i sine kapaciteter til udkæmpelse af krig og til at forhindre krig. Dette inkluderer nye generationer af militært udstyr og veluddannet personel. NATO's øverste flådekommandør roste for nylig russerne for det teknologiske spring i deres ubådes krigsførelseskapaciteter.

Kun et sindssygt, desperat britisk oligarki – og dets lakajer, såsom Obama – kunne overveje moderne krig imod stormagter som Rusland og Kina, der ikke har nogen planer om at udgøre en strategisk trussel. Den alvorligste trussel mod verdensfreden og overlevelse er processen med det accelererende kollaps i det transatlantiske område. Nedlukningen af NASA og den næsten totale skrotning af automobilektoren, med dens indbyggede kapaciteter for maskinværktøjsfremstilling, var dødstødet for USA's engang så magtfulde Amerikanske Økonomiske System.

Stop Tredje Verdenskrig:

Amerikansk universitetsprofessor Stephen Cohen:

Barack Obama kan ikke løbe fra sit ansvar for Tredje Verdenskrig!

3. februar 2016 – I går aftes under sin ugentlige optræden på John Batchelor radio-showet anbragte professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohen ansvaret for den voksende krigsfare direkte på præsident Obamas skød. Han sagde, at Obama ikke kan løbe fra Pentagons beslutning om at opbygge USA's militære styrker i Østeuropa, som USA's forsvarsminister Ash Carter bebudede i går.

»Dette er hans beslutning«, sagde Cohen. »Vi vidste, at det var en mulighed, da NATO talte om det under topmødet i Wales [i september 2014]; nu er det sket. NATO har besluttet – dvs., Det Hvide Hus – at firdoble sin militære magt omkring Rusland.«

»Det, vi nu står med, er et øjeblik, hvor den nye, kolde krig er blevet meget varmere pga. en beslutning taget i Washington«, sagde Cohen. »Det gør den nye kolde krig mere militariseret og gør den farligere end den foregående kolde krig, fordi vi [dengang] ikke havde vores militærmagt stående ved Ruslands grænser.« Cohen fortsatte med at beskrive, hvordan USA, i begyndelsen af 1990'erne, erklærede, at faren for atomkrig var forbi, når den ikke var det. Rusland var ude af våbenkapløbet, men USA fortsatte, især med sine missilforsvarsprogrammer og med sin tilbagetrækning fra ABM-traktaten i 2002. USA hævdede, at dette skete for at imødegå Iran, men alle vidste, sagde Cohen, at det var rettet imod Rusland. Så Rusland responderede ved at indlede en genopbygning af sine atomkapaciteter, en indsats, der i dag

fortsætter med en høj prioritering.

»Beslutningen om at forstærke NATO's grænser gør det nu klart, at Rusland vil forlade sig på sit meget store arsenal af taktiske atomvåben«, sagde Cohen. »Det er indskrevet i deres officielle doktrin, at 'vi forbeholder os retten til at anvende vore atomvåben, hvis eksistensen af den russiske stat er truet af overvældende konventionelle styrker'. NATO kan i øjeblikket meget vel være i færd med at ophobe overvældende konventionelle styrker på Ruslands grænser.« Denne fare er forhøjet, påpegede Cohen senere i interviewet, af USA's modernisering af B61-12 atombomberne, en bombe, der er designet til at være mere »anvendelig«, et ord, der var blevet bandlyst fra atom-leksikonnet af Ronald Reagan i 1980'erne, men som Obama har bragt tilbage.

»At sige, at dette er farligt, er at underdrive situationen. Det var alt sammen forudsigeligt, og alligevel er Washington gået frem med det. Når Washington først gennemfører firdoblingen af sine styrker, befinder vi os i en langt farligere situation mht. en mulig atomar konfrontation, end vi nogensinde gjorde under den Kolde Krig. Obama kan ikke længere skjule sig for dette. Sorteper ender dér. Han har godkendt dette. Det udgør en enorm optrapning af den Kolde krig med kurs mod en Varm krig.«

Hele det 38 minutter lange interview kan høres her: <https://audioboom.com/boos/4139013-nato-rearms-against-russia->

**Kesha Rogers fra LaRouchePAC
uden for
Johnson Space Center,
Houston, Texas:
»USA bør lancere et
rumprogram som
videnskabelig drivkraft for
økonomisk
genrejsning«; Luk Wall
Streets og Barack
Obamas drivkraft bag
folkemord**

31. januar 2016 – Hej, alle sammen, jeg er Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC), og jeg er her i dag ved NASA's Johnson Space Center, hvor jeg var for seks år siden, da jeg lancerede en kampagne for Den amerikanske Kongres og krævede en rigsretssag mod præsident Barack Obama for hans nedbrydning og afmontering af det bemandede rumprogram, privatisering af det bemandede rumprogram og ødelæggelsen af det, der var vores nations vision under præsident John F. Kennedy. Det var Kennedys plan at gennemføre et forpligtende engagement for videnskab som reel drivkraft

for økonomisk fremgang.

Det, vi har set i de seneste seks år under præsident Obama, og tidligere også under præsident Bush, er en fortsat degeneration af vores kultur; en håbløshed, og fortvivlelse. Vi har set et rekordhøjt tal og en stigning i selvmord, stigning i narkomisbrug blandt folk, der normalt er mere velhavende og velstillet, især blandt de mennesker, der ser på minoritetssamfund som dem, der ville være berørt af narkoepidemien; nu er det folk blandt den hvide befolkningsgruppe i aldersgrupperne 25 og 35 til 45 år.

Hvorfor er dette sket? Der er sket, fordi vi har fjernet en vision, vi har fjernet følelsen af at have en mission. Vi har ikke længere en videnskabelig drivkraft i nationen, og det skyldes præsident Barack Obamas bevidste politik, og den bevidste politik for ødelæggelse af denne nation gennem at kapitulere til Wall Street. Nu har vi så en situation, hvor vore unge mennesker befinder sig i dyb fortvivlelse og håbløshed.

Og det er ikke bare unge mennesker! Det er den kendsgerning, at denne nations befolkning ikke har nogen muligheder. Den største ulighed og ødelæggelse har ramt vores nation; hele det transatlantiske finanssystem er bankerot.

Hvad er løsningen? Kina har foreslået en løsning. Kina fremstår med visionen om en »win-win«-strategi med en stor mission for samarbejde, til beskuelse og inspiration for ikke alene Kina, ikke alene USA, men for hele verden, nemlig, at vi kan samarbejde om store projekter, såsom at minere Månen [for helium-3],[1] og atter betragte Månen som en affyringsrampe for hele udforskningen af rummet og forståelsen af menneskets rolle, menneskehedens rolle i galaksen. Det er gennem dette, at vi må inspirere mennesket.

Hvis vi gør dette, kan vi lukke Wall Street ned, og vi kan faktisk skaffe den nødvendige kredit, som det var Alexander

Hamiltons hensigt, så vi ikke behøver at gå til Elon Musk eller nogen af disse folk med deres kæpemæssige pengebank, der allerede er bankerot. Vi kan faktisk gøre det, Kennedy gjorde, som Franklin Roosevelt gjorde, og vi kan anvende den nødvendige kredit til at opbygge et videnskabsdrevet program og atter opbygge en stor mission for denne nation.

Vi kan sørge for, at vore unge mennesker ikke tager deres eget liv, at de gives en vision med en ægte kultur. Dette videnskabsdrevne program ville sikre, at vi har energi til Jorden, med helium-3 fra Månen, i flere generationer fremover. Vi kan sørge for, at folk bliver inspireret ikke alene af et videnskabsdrevet program, men et, der er forbundet med en storslået kultur, en storslået musikkultur, som hr. LaRouche har lanceret i vores Manhattanprojekt i New York. Og vi kan forene disse to kræfter og atter give inspiration til forpligtelsen over for menneskehedens fremskridt, der engang var den håbets bavn, der inspirerede hele menneskeheden, og atter bringe USA tilbage i spidsen for denne form for vision.

Tak.

[1] Se: Tema-artikel: Udvinning af helium-3 på Månen for en menneskehed med fusionskraft, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1894>

Kan vi forhindre Obamas og Det britiske Imperiums fremstød for atomkrig?

Leder fra LaRouchePAC, 31. januar 2016 – Lyndon LaRouche kom søndag aften med en skarp advarsel om, at »verden står på

randen af generel atomkrig, og det kommer først og fremmest fra Storbritannien og Obama. Obama er, og har altid været, agent for det britiske imperiesystem, og de satser nu på at lancere generel atomkrig. De står nu på den yderste rand for at skubbe det ud over kanten, lige nu, især i Europa.«

LaRouche sagde, at han har fulgt udviklingen på den internationale scene tæt, og det er i løbet af de seneste uger blevet åbenbart, at det døende, britiske imperiesystem gør fremstød for krig, *nu*, udvirket af deres agent Obama som et opgør mellem USA og NATO, imod Rusland og Kina. Vi har nået et sammenbrudspunkt i historien, hvor der omgående må gribes ind med handling for at forhindre dette mareridt i at udspille sig.

»Det er det budskab, der bør præsenteres for alle, der ikke er dumme«, sagde LaRouche. »Og vi bør handle for at standse og forhindre, at en sådan krig lanceres. Med mindre de afskrækkes fra at gennemføre det, som de nu åbenlyst signalerer, at de vil gøre hurtigt, har vi kurs mod atomkrig og massedød over hele planeten. Pointen er: Kan vi forhindre dette her, der allerede er sat i værk? Kan vi forhindre, at det gennemføres? Det er det eneste spørgsmål af betydning i øjeblikket.«

I dag introducerede LaRouche-bevægelsen (i USA) et betydningsfuldt skift i den strategiske situation med Kesha Rogers, medlem af LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) og tidligere to gange demokratisk kandidat til Kongressen for delstaten Texas, der kaldte til politisk kamp med en genoplivning af NASA fra det helvede, som Obamas politik har dømt det til, for at få USA tilbage i rummet og gå ind i et win-win-samarbejde med Rusland og Kina, i særdeleshed om Kinas plan om at landsætte en mission på Månens bagside i 2020.

Se: LPAC-medlem og to gange demokratisk nomineret til Texas-22, Kesha Rogers, uden for Johnson Space Center i Houston, Texas.

Denne kampagne kan også spille en afgørende rolle i at genindføre fornuften i institutionen Det amerikanske Præsidentskab, der i øjeblikket befinder sig i hænderne på en afsindig morder, der synes at mene, at han kan få Rusland og Kina til at bøje sig under trusler om en atomar konfrontation, eller med en decideret atomkrig.

Dette skifte kan ikke vente til november 2016. Obama må fjernes fra magten nu. Dette kan gøres, og en fungerende *præsidentiel institution* genoplives, ved at afsløre det, der nu er et manipuleret demokratisk væddeløb til præsidentvalget. Sænk Hillary Clintons og Bernie Sanders' pro-Obama-kandidaturer, og lancer en levedygtig politisk diskussion omkring Martin O'Malleys kampagne – den eneste kandidat, der offentligt har udtalt sig seriøst om at vende tilbage til Glass-Steagall-standarden for bankopdeling for at stoppe Wall Streets dødbringende politik, og som på anden vis har demonstreret egenskaber, der kvalificerer ham til præsidentskabet.[1]

På samme tid er det nødvendigt omgående at lukke Wall Street og hele det spekulative, transatlantiske finanssystem ned, eftersom det er dette systems bankerot, der står bag fremstødet for krig. Hele det transatlantiske system var et hårs bredde fra at kollapse i sidste uge med bankkrisen i Italien, og det kunne eksplodere, hvad øjeblik, det skal være – og stort set hvor som helst. Dette system må begraves, så USA kan vende tilbage til den politik for økonomisk vækst, vi havde under Franklin Roosevelt, og som også reflekteredes af Kennedys rumprogram.

»Rumprogrammet er hemmeligheden bag den mekanisme, gennem hvilken vi kan bringe USA, og andre dele af verden, ind i et økonomisk genrejsningsforløb«, udtalte Lyndon LaRouche den 30. jan. Når denne politik først træder i kraft, »vi vil se begyndelsen til en virkelig revolution i rummet. Så lad os komme i gang!«

[1] Se: [Fredags-webcast fra LPAC, 29. jan., dansk oversættelse](#), uddrag, om LaRouche-bevægelsens støtte til O'Malley-kampagnen og Glass-Steagall, o.a.:

Kun ved at genindføre Glass-Steagall i USA kan et totalt finanssammenbrud i det transatlantiske område undgås, og en økonomisk genrejsning påbegyndes

LaRouchePAC Fredags-webcast 29. jan. 2016.

Ved at genindføre Glass-Steagall gør man en ende på den idé, at der kommer nogen redning fra skatteborgernes penge (bail-out) til dette massive bjerg af ulovlig og illegitim gæld. Jeg siger ulovlig, fordi en af de største komponenter i denne gæld er de illegale fortjenester fra den internationale narkohandel og anden international kriminel aktivitet, der har fået lov at passere igennem de amerikanske banker som en del af hele Bush-Cheney-politikken først og nu, Obama-politikken. Så der er et kriminelt element i systemet i øjeblikket, der gør krisen i amerikanske husstande større ved at sprede afhængighed af narkotiske stoffer i et hidtil uset tempo over hele landet.

Download (PDF, Unknown)